

Седемдесет и пета глава

Миро се изправя и застава пред Монти Кол.

- Не мога да разбера кой си и какво искаш от

Драгица – казва Миро наперено.

- Как да не си разбрал? - пита Монти Кол. - Ние сме брат и сестра, имаме общ баща.

- Не знам колко сериала си гледал, но явно си попрекалил – продължава да се перчи Миро.

- Какво общо имат сериалите? - не схваща Монти Кол.

- Ами там постоянно някой се оказва, че е изгубен брат, сестра, майка, баща, леля, чичо и т.н. - завира му се в лицето Миро. - Та, кой сериал те вдъхнови?

- Виж какво, не гледам телевизия – окопитва се Монти Кол. - На Земята имат странни забавления, но не са ми по вкуса.

- Ами ти откъде си? - настъпва Миро. - Да не си паднал от Марс?

- Не – отговаря Монти Кол, - от Алтре Мунс. И не съм паднал, а се появих от нищото.

- Явно, от нищото си се появил – клати глава Миро.

- Това на нашия език означава, че се е телепортирал – обяснява Иво Жупан.

- Много смешно! - Миро гледа с кисела физиономия. - А защо не изчезнеш в нищото?

- Няма защо – казва Монти Кол, вече по-твърдо. - Не съм дошъл да споря с теб, а да потърся помощ от Драгица.

- Помощ от мен? - скача Драгица. - Ти в ред ли си? Брат ти ме отвлече, сега ти пък търсиш помощ.

- Добре – внимателно започва Монти Кол, - брат ми е сбъркал, но мисля, че можем да ви компенсираме неприятностите, които претърпяхте. Сигурен съм, че съветът и управата на Ранкодом ще се погрижат за това, когато му дойде времето.

- Виждам, че това време няма да дойде скоро, след като им запалих задниците! - вика Драгица.

- Ще разберат, че е станало недоразумение – обяснява Монти Кол. - Но аз нямам пред вид сегашните съвет и управа, а онези отпреди десет века. Вие с Миро сте от онова време.

- От няколко дена се мъчат да ме убеждават, че съм друга, сега почнаха да ми разправят, че съм от друго време, е, това е вече прекалено! - продължава Драгица с по-висок тон, който кара всички в столовата отново да се обръщат, за да видят какво става.

- Не искате ли да отидем в друго помещение, където да разговаряме спокойно? - пита Монти Кол.

- А-а, и тук си ми е добре – отговаря Драгица, - а и си похапвам още.

- Добре, какво ще кажете след половин час в клуба на базата, там по това време няма много посетители – предлага Монти Кол. - Ще пийнем по нещо и ще поговорим. Става ли?

- И за какво да си говорим? - пита Драгица. - Казала съм, че когато се прибера в Загреб, тогава ще разговарям било с брат ти, било с Винко, било с теб.

- За това исках да поговорим – отговаря Монти Кол. - Аз също не одобрявам действията на Винко Станс и Инко Нитс, но вашата помощ е нужна на всички.

Миро и Драгица се споглеждат. Миро вдига рамене, и Драгица вдига рамене. Мълчат и се чудат какво да отговорят. Драгица кима на Миро и той казва:

- Само при едно условие.
- Какво е то? - пита Монти Кол.
- Че по някакъв начин ни гарантирате, че още днес ще се приберем в Загреб – отговаря Миро.
- Лично аз ще ви откарам – съгласява се Монти Кол.
- Добре тогава – казва Миро, - след половин час в клуба на базата.

Монти Кол излиза от столовата и Миро пита Иво Жупан:

- Какво знаеш за Бърджанин, Монти Кол, де. Освен това, което ни каза.

- Не много – отговаря Иво Жупан. - Той винаги е бил на заден план, в сянката на брат си. Но личното ми мнение е, че е доста различен, макар че са еднородни близнаци.

- И какво му е различното? - чуди се Миро.

- Изразява открито несъгласие с нередностите на Алтре Мунс – обяснява Иво Жупан. - Докато брат му е конформист. Отиде да работи за влечугите, а брат му е патриот.

- Е, сега май и на него ще му се наложи да работи за влечугите – смее се Драгица.

- Моля те, по-тихо, защото тук е тяхната база – почти шепне Иво Жупан.

- Ако има проблем, да подадат писмено оплакване – оглежда се победоносно Драгица. - Хайде, разправяй за Монти Кол.

- Ами, много харесва жени и постоянно на Алтре Мунс се говори за приключенията му – продължава Иво Жупан. - Семействата и без друго там не са много здрави. Той още повече спомага за разпадането на някои бракове.

- Много поучително – коментира Миро. - На Земята е същото.

- Затова има търкания с управата на Алтре Мунс – добавя Иво Жупан. - Те се правят на много морални. Особено след като майка му изпадна в немилост, стана невъзможно да остане в армията. Тогава явно си е намерил по-добри работодатели.

- Не разбирам как Додранс се е издигнал толкова – чуди се Миро.

- Благодарение на Кларо Гмиз – обяснява Иво Жупан.

- Кларо Гмиз? - пита Миро.

- Дядо му – отговаря Иво Жупан, - пращадото на Винко Станс.

- Аха – досеща се Миро, - първото влечуго в рода на Винко Станс.

- Да – потвърждава Иво Жупан. - Сега е кандидат за главен велможа и на тези избори има голям шанс.

- Не е ли малко старичък? - чуди се Миро.

- Те живеят доста по-дълго от нас – обяснява Иво Жупан. - Не им е разбутано толкова деенката.

- А нашето кой го е разбутал? - пита Миро.

- Няма да се учудя, ако се окаже, че са те – казва Иво Жупан.

- Значи пъклен план, а? - подсмива се Миро.

- Някакъв план – клати глава Иво Жупан, - да, има, но чий и какъв – не знам.

- Добре – казва Миро, - ние няма да оправим света. Искане ми се да се върна в Загреб и да забравя всичко.

- Боя се, че не е възможно – гледа го Иво Жупан в очите. - Това, което става през последните дни, няма да свърши с това. Ще има продължение, както в сериалите, за които говориш.

- А ти откъде знаеш за тях? - гледа го подозрително Миро.

- Винко Станс ми е разправял за забавленията на Земята – обяснява Иво Жупан. - Най-много сме се смели на разказите му за телевизията. Това е невероятно странно за нас. Ако на жителите на Алтре Мунс им пуснат нещо, което на Земята гледат, не знам какво може да се случи.

- Наистина, какво може да се случи? - пита Миро.

- Реакциите са непредвидими – отговаря Иво Жупан, - но със сигурност в началото ще има много негативни реакции. Може да се стигне и до пълна забрана.

- Какво имаш пред вид? - не разбира Миро.

- Много убийства и насилие – започва Иво Жупан, - политическа агитация, реклама, полови актове, все неща, които не са разпространени толкова на Алтре Мунс и се смята за невъзпитано и неморално да се интересуваш от тях. Освен това, Винко Станс ни е разказвал за това, че на Земята слушат нещо много шумно, което наричат „гласба“.

- Че какво лошо има в гласбата (музиката)? - скача Миро. - Ако той не харесва някой стил, не значи, че цялата музика е за изхвърляне. Ти слушал ли си музика?

- Не – признава Иво Жупан.

- Ами тогава? - пита го Миро. - Какво имаш против музиката?

- Не че имам – оправдава се Иво Жупан. - Просто Винко Станс ни каза, че била нещо много шумно, а земляните го слушат в захлас.

- Е, сега ще ти пусна нещо – Миро отваря нетбука си.

Драгица го побутва леко и му показва часа на джиесема си.

- О-о, добре – казва Миро, - после. Сега нали щяхме да се срещаме с Бърджанин.

